

Bir Varmış Bir Yokmuş

– Ahmet Ali Canbaz · 27 Ağustos 2022

Bu dünya ve insanlar acayip bir alem.

Dün sırt sırta verip hayeller kurduğunuz, cephede düşmanı hezimete uğrattığınız bir arkadaşla bir gün gelir ayrı düşebilirsiniz.

Her gün arayıp sorduğunuz, yarım ekmeği paylaştığınız dostunuzla, işiniz düştüğünde veya menfaat bittiğinde yolların ayrıldığını görebilirsiniz.

Çok sevdiğiniz adına şiirler yazdığınız, onu görünce bulutlarda uçtuğunuz, hayaller âlemin de mutluktan yüzüğünüz birisiyle öyle bir an gelir'ki, kırk yıllık düşman gibi ayrı vadilere düşebilirsiniz.

Amca, dayı, abi, kardeş hiç farketmez mesele çıkarsa tüm dengeler değişebilir. Dost bildiklerin, sevdiklerin, güvendiklerin, sırdaşların, aniden yer değişimi yapıp düşman saflarında yerlerini alabilirler..

İnsanoğlunun mayasında maddi Mal, mülk gibi çıkar, makam, mevki isteği, enaniyet veya dünyalık gibi geçici zevkler yatmaktadır.

(Sizin beğenip böbürlendiğiniz) Mal ve çocuklar, (sadece) dünya hayatının geçici ve çekici-süsü (konumundadır); asıl sürekli (bâki kalacak ve yarar sağlayacak) olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, ümit ve temenni edilecek (yüksek makamlar) bakımından da daha hayırlıdır.(Kehf suresi 46)

Maneviyat yüklü bir dostumun bir hareketini yermiş, Kur'an ve sünnet ahlakına bu hareketinin uymadığını söylemişim. Sonra bu dostumun benden hızla uzaklaştığını selamı sabahı kestiğini görmüş, çok üzülmüştüm. Sonra "hatamı" anlamış bu durumdan çok utanmışım.

"Çünkü insanları ve dostları dile düşürmeden, usulünce uygun bir dille kırmadan ikaz etmek gerekirdi."

Yine bir fabrikada planlama şefi olduğum dönemde, CNN operatörü bir çalışma arkadaşım, işin ağırlığı ve işin sorumluluğu nedeniyle tüm arkadaşları onere ediyor, işlerinin ağırlığını paylaşıyordum. Yüz yüze geldiğimiz de bana medhiyeler düzen bu insanın bir gün arkamdan bu müdüre yağ yakacak, işini bileceksin. Sonra bunları s...n diyerek arkamdan küfürlü konuşmasını duyduktan sonra çok üzülmüş, Allah'a havale etmişim..

Kıymetli çok sevdiğim değerli bir arkadaşım bir gün beni bir kenara çekip bir hatam ile alakalı tatlı bir

dille beni kırmadan, incitmeden uyardı. O zaman ben nefsimе uydum bana çok ağır geldi küstüm, ondan uzaklaştım bir miktar konuşmadım.

"Sonra anladım ki hatalı olan, nefse uyan, eğosuna yenik düşen benim!. Vay halime dedim! İşte insan böyle nankör bir varlık. Hep kendi çıkarları için yontan, kendini düşünen egoist bir varlık."

Bir mümine yakışan önce hesaba kendini çekmeli, hata ve kusurları önce kendinde aramalıdır. Bazen miyoplu bir hastayı gözü yanıltıp yürüdüğü yola kusur bulduğu gibi, gözlüğü takınca gerçeği görüp, suç u kendi gözünde aradığı gibi. İnsan önce kendine bakmalıdır..

Velhasıl; Bir müminin yaşamda, olay ve hadiselerde ölçümü z Kur'an ve sünnet çizgisi olmalıdır. Bizim bugünkü yozlaşmamızın, bozulmamızın, birbirimizi kırmamızın, anlayış, sabır kıtlığımızın altında yatan da, İslam'dan kopuşumuzdan kaynaklanmaktadır..

Dövene elsiz sövene dilsiz kovarlarsa gönülsüz gideriz, zira biz muhabbet fedaileriyiz!.. Diyebilirsek ne mutlu bize..Ahmet Ali Canbaz 27/08/2022